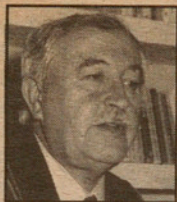

Els qui avancen

**Josep
Vallverdú**

Amb aquest ja són tres el cotxes que em fan avançament. I en ben poca estona. No és pas que jo sigui una tortuga, per la carretera, vaig força lleuger, dins de l'aconsellable. Si em depassen, és perquè els conductors que timonegen aquest vehicles que es perden de vista, deuen tenir pressa. I tot rumiant aquesta circumstància cada vegada que un vehicle em fa un avançament, arribo a distribuir o qualificar els conductors que avancen en tres tipus:

- a) conductor que avança perquè té pressa, i considera que tu li fas nosa. Si es posava al teu pas li fa l'efecte que no arribaria mai a lloc. És l'apressat.
- b) conductor que avança perquè no pot suportar de veure un vehicle al seu davant, vagi aquest a la velocitat que vagi. Tant li fa que tingui bona visibilitat com que hi hagi caravana: ell et passa. És el desesperat.
- c) conductor que avança perquè no t'ha vist, ni ha vist cap altre vehicle: ell és ell i el seu vehicle, formen un tot, i al món no existeix res altre. Només la velocitat i aquella mil·lèsima d'intuïció que permet d'avançar fent esses boges i ignorant ratlles contínues. És el suïcida/homicida.